

DECIZIA nr. 628 din 2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XXX SA,
inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Judeteana a Finantelor Publice X cu adresele nr. X/2015 si X/2015, inregistrate la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015 si X/2015, cu privire la contestatia formulata de SC XXX SA avand CUI xx, cu sediul in jud X.

Prin adresa nr. X/2015 am solicitat contestatarei sa indice cuantumul sumelor contestate individualizate pe categorii de obligatii fiscale, mentiuni pe care contestatoarea nu le-a facut in cuprinsul adresei sale cu nr. X/2015 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015, prin urmare contestatia se considera formulata impotriva intregului act administrativ fiscal potrivit prevederilor pct. 2.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 2906/2014.

Obiectul contestatiei, depusa la Oficiul postal in 15.04.2015 si inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2015, il constituie anularea:

- Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, inmanate in data de 11.03.2015, pentru obligatii suplimentare stabilite in suma totala de **X lei**, reprezentand TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

- Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, inmanate in data de 23.03.2015, pentru obligatii suplimentare stabilite in suma totala de **X lei**, reprezentand TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea **SC XXX SA**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata SC XXX SA solicita anularea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, pentru TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de **X lei** si a deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, pentru TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de **X lei**.

Contestatia in cauza se prezinta sub forma unui in scris de doua pagini adresat AJFP X, "*Referitor la Rapoartele de Inspectie Fiscala Nr. F-X/2015 si Nr. F-X/2015 privitor la deciziile de impunere fata de SC XXX SA*" prin care se solicita reanalizarea

rezultatului rapoartelor si sa se dispuna rambursarea TVA aferenta facturilor emise de SC XM SA.

In sustinerea contestatiei societatea arata, in esenta, urmatoarele motive:

1. Serviciile efectuate de XM SA sunt legate de comertul exterior fiind aplicabile regulile si uzantele ce tin de dreptul comertului international si nu regulile din dreptul intern.

2. Inspectorii ANAF au facut in mod intentionat confuzii intre notiunile de persoane afiliate si cea de grup fiscal. SC XXX SA nu indeplineste nici una din conditiile pentru a face parte dintr-un grup fiscal, respectiv:

- nu este mare contribuabil;
- este entitate economica cu specific diferit;
- are actionariat total diferit de cel al XM SA;
- domnul NS nu este asociat unic la XM SA, ci doar director general;
- nu are relevanta in speta ca serviciile de transport ar fi fost efectuate preponderent de transportatori externi sau ca certificatele de calitate sunt eliberate de laboratorul SC XXX SA.

Nu se precizeaza daca s-au anexat contestatiei in scrisuri in copie sau original.

Prin adresa nr. X/2015 am solicitat contestatarei sa depuna o adresa la DGRFPB prin care sa precizeze obiectul contestatiei, indicand numarul si data acestor decizii contestate, cuantumul sumei totale contestate, individualizata pe categorii de obligatii fiscale si orice alte precizari si documente pe care le considera necesare. Prin adresa nr. X/2015 inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. X/2015, societatea a depus **1199 file** reprezentand copii certificate dupa facturile emise de SC XM SA si documentele detinute, fara alte precizari privind motivele pe care isi intemeieaza contestatia, exceptand referiri la perioada 2001-2008 cand li s-a acordat rambursarea TVA.

II.1. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice X , conform celor consemnate in RIF-ul nr. F-X/2015, au efectuat inspectia fiscala la SC XXX SA, avand ca obiectiv solutionarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata aferenta deconturilor cu suma negativa cu optiune de rambursare depuse de societate pentru perioada 01.05.2012 - 31.03.2013. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015 din suma de X lei TVA solicitata la rambursare de contestatara, s-a respins la rambursare suma de X lei si s-a aprobat la rambursare TVA in suma de X lei.

Actele administrativ fiscale mentionate anterior au fost comunicate contribuabilului in 11.03.2015, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei propunandu-se respingerea contestatiei pentru nerespectarea termenului legal de depunere a contestatiei.

2. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice X , conform celor consemnate in RIF-ul nr. F-X/2015, au efectuat inspectia fiscala la SC XXX SA, avand ca obiectiv solutionarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata aferenta deconturilor cu suma negativa cu optiune de rambursare depuse de societate pentru perioada 01.04.2013 - 31.07.2014. Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-X/2015, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015 din suma de X lei TVA solicitata la rambursare de contestatara, s-a respins la rambursare suma de X lei si s-a aprobat la rambursare TVA in suma de X lei.

TVA respinsa la rambursare si stabilita suplimentar, in suma de X lei, s-a stabilit astfel:

- X lei aferenta facturilor primite de la XM SA pe motivul de fapt ca s-a considerat taxa nedeductibila, conform art. 7 alin. (1) pct. 21 lit. c (i) coroborat cu art. 11 si prevederile pct. 41 lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Titlului I din Codul fiscal, art. 145 si art. 146 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, intrucat SC XM SA detine la SC XXX SA o cota de participare la beneficii si pierderi de 67,98%, societatea nu a putut prezenta documente din care sa rezulte ca serviciile facturate au fost prestate efectiv de catre furnizor;

- X lei TVA dedus din achizitii de la contribuabili ce nu detineau un cod valabil de TVA la data emiterii facturilor;

- X lei TVA colectat pentru o livrare catre o societate din Bulgaria ce nu avea cod valid de TVA la data livarii.

III. Fata de constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

1. Cu privire la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015, inmanate in data de 11.03.2015.

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei in conditiile in care contestatara nu a respectat termenul legal de exercitare a caili administrative de atac.

In fapt, conform inscriurilor existente in dosarul contestatiei, pe ultima pagina a RIF-ului si Deciziei din 05.03.2015 apare inscrista manual mentiunea: "am primit un exemplar 11.03.2015", urmata de semnatura de primire si stampila SC XXX SA. Contestatia inregistrata la AJFP X sub nr. X/2015 are atribuit de societate nr. 31/15.04.2015. Totodata pe plicul postal existent in dosar apare numarul de recomandata ARxxxx si stampila oficiului postal X cu data de 15.04.2015.

In drept, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 68, art. 205 si art. 207 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, care stipuleaza:

"Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă."

"Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la actiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii."

"Art. 207 - (1) Contestatia se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decăderii."

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 181, art. 183 si art. 185 din Noul Cod de procedură civilă:

"Art. 181 Calculul termenelor

(1) Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează:

(...) 2. când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește;

(...) (2) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.”

“Art. 183 Actele depuse la poștă, servicii specializate de curierat, unități militare sau locuri de deținere

(1) Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen.”

“Art. 185 Nerespectarea termenului. Sancțiuni

(1) Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.”

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta ca Decizia de impunere nr. F-X/2015 si RIF-ul nr. F-X/2015 i-au fost comunicate contestatarei in data de 11.03.2015, termenul limita de depunere a contestatiei fiind marti-14.04.2015 (zilele de 11,12, si 13 aprilie 2015 fiind zile libere legale ca zile de sambata, duminica si luni-prima zi dupa Paște) iar contestatia a fost depusa prin posta la data de 15.04.2015 (miercuri) ulterior datei de 14.04.2015, nefiind respectat termenul de contestare de 30 zile prevazut de legea speciala in materie, respectiv art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Totodata, se constatata ca societatea nu a respectat termenul legal de contestare, desi prin decizia de impunere (pagina 8 punctul 5) i s-a adus la cunostinta faptul ca are posibilitatea de a contesta decizia in termen de 30 de zile de la data comunicarii, depunerea contestaiei urmand a se face la organul fiscal emitent.

Contestatară nu formulează argumente referitoare la motivele pentru care nu a depus contestația în termenul legal.

Referitor la comunicarea actului administrativ fiscal, art. 44 din Codul de procedură fiscală prevede:

”(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.

”(2) Actul administrativ fiscal se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/imputernicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal sau prin posta, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”

Avand in vedere faptul ca societatea a depus contestatia dupa expirarea termenului legal, in conditiile in care normele referitoare la termenul de depunere a contestatiei au caracter imperativ, se retine ca nerespectarea termenului de contestare face imposibila antamarea pe fond a cauzei de catre Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti.

In speta sunt incidente si prevederile art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

”Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Tinand cont de faptul ca termenul pentru exercitarea caili administrative de atac, prevazut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sanctionata cu decaderea si retinandu-se culpa procedurala in care se afla contestatara, urmeaza a se respinge ca nedepusa in termen contestatia formulata de societatea XXX SA impotriva Deciziei de impunere nr. F-X/2015 emisa in baza RIF-ului nr. F-X/2015.

2. Cu privire la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015

Cauza supusa solutionarii este daca organele de inspectie fiscala au procedat in mod temeinic si legal la respingerea la rambursare a TVA aferenta facturilor de prestari servicii emise de o persoana afiliata pentru care societatea nu a dovedit ca acestea au fost prestate in fapt, in conditiile in care prin argumentele formulate si inscrisurile depuse nu se dovedeste care au fost serviciile prestate in fapt.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015 s-a stabilit TVA suplimentara in suma de X lei, respinsa la rambursarea, astfel:

- X lei aferenta facturilor primite de la XM SA pe motivul de fapt ca a echipa de inspectie fiscala a considerat taxa nedeductibila conform art. 7 alin. (1) pct. 21 lit. c (i), art. 145 si art. 146 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, intrucat SC XM SA detine la SC XXX SA o cota de participare la beneficii si pierderi de 67,98%, si totodata societatea nu prezentat documente din care sa rezulte ca serviciile facturate au fost prestate efectiv;

- X lei TVA dedus din achizitii de la contribuabili ce nu detineau un cod valabil de TVA la data emiterii facturilor;

- X lei TVA colectat pentru o livrare catre o societate din Bulgaria ce nu avea cod valid de TVA la data livarii.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 7 alin. (1) pct. 21 lit. c (i) coroborat cu art. 11 din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal; dispozitiilor pct. 41 lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Titlului I din Codul fiscal:

“ART. 7 Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

21. persoane afiliate - o persoană este afiliată cu altă persoană dacă relația dintre ele este definită de cel puțin unul dintre următoarele cazuri:

[...]

c) o persoană juridică este afiliată cu altă persoană juridică dacă cel puțin:

(i) prima persoană juridică deține, în mod direct sau indirect, inclusiv deținerile persoanelor afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot la cealaltă persoană juridică ori dacă controlează persoana juridică;”

“Art. 11 Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.
(...)

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane române și persoane nerezidente afiliate, precum și între persoane române afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau al serviciilor furnizate în cadrul tranzacției.”

Norme metodologice

“41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.”

Din dispozițiile legale anterior inserate se desprinde regula ca în cazul serviciilor prestate între persoane afiliate, în aplicarea art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, organele de inspectie fiscala, cu ocazia stabilirii taxei pe valoarea adaugata deductibile, pot sa nu ia în considerare serviciile facturate între persoane afiliate pentru care nu se prezinta documente, cum ar fi rapoarte de lucru, din care sa rezulte ca serviciile au fost prestate în fapt de prestator catre beneficiar. Se retine totodata ca simplul fapt ca doua societati sunt afiliate nu constituie motiv de neadmitere a deducerii taxei facturate între cele doua societati.

În conformitate cu dispozițiile art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 145. - (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile (...).”

„Art.146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;”

Conform dispozițiilor legale de mai sus, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adaugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **doua condiții cumulative**, și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiilor taxabile și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că serviciile

achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci **sa si demonstreze ca serviciile facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunii taxabile respective. De altfel, simpla prezentare a unor documente nu poate asigura exercitarea netulburata a dreptului de deducere de catre contribuabili.**

In privinta serviciilor primite de la XM SA contestatoarea sustine ca acestea au fost efectuate si fac obiectul unor operatiuni de comert exterior depunand documente in sprijinul acestor afirmatii (**1199 file** reprezentand copii certificate dupa facturile emise de SC XM SA si documentele detinute) dar fara a detalia in ce au constat serviciile prestate si cum ii folosesc documentele depuse, ori daca au fost prezentate si organelor de inspectie fiscala.

Analizand cele 1199 file depuse in sustinerea contestatiei se desprind urmatoarele aspecte privind continutul acestora:

- s-au depus, in copie, facturi emise de SC XM SA catre SC XXX SA din perioada 01.05.2012 - 31.03.2013, insotite de anexe si o situatie centralizatoare, care sunt aferente Deciziei de impunere nr. F-X/2015. Intrucat contestatia impotriva Deciziei de impunere nr. F-X/2015 urmeaza a fi respinsa ca nedepusa in termen, nemaianalizandu-se cauza pe fond, nici documentele aferente perioadei 01.05.2012 - 31.03.2013 nu vor fi analizate in privinta continutului;

- s-au depus, in copie, facturi emise de SC XM SA catre SC XXX SA din perioada 03.04.2013 - 03.06.2013, cu denumirea serviciilor prestate "SERVICII PENTRU REALIZAREA LIVRARI INTRACOMUNITARE A ...TONE PLUMB RAFINAT TERMIC CATRE XC, IN VALOARE DE ... RON CONFORM DECONT NR. ..." insotite de anexe, dar neinsotite de o situatie centralizatoare ca in cazul perioadei precedente;

- anexele la facturile din perioada 03.04.2013 - 03.06.2013 constau in: **decont** in care se bifeaza unele din cele 14 puncte prevazute de decont, fiecare punct denumind cate o prestatie, precum "1. *Prospectare piata externa*,... 5. *Negociere si asistenta la intocmirea contractelor externe*, 6. *Asistenta incarcare/ descarcare/ cantarire/ expediere/ primire marfa*; 7. *Correspondenta postala cu partenerii externi*; 8 *Correspondenta telefonica cu partenerii externi ai SC XXX SA*; (...) 15. *Anexa suplimentara*"; factura (INVOICE) intocmita de SC XXX SA catre XCt SA din Polonia; **certificat** cuprinzand compozitia chimica a marfii livrate, emis de SC XXX SA pentru livrarea facturata catre XCt SA din Polonia si in unele cazuri CMR, raport de incercare, nota de cantar.

Deconturile anexate facturilor sunt formulare tip in care se bifeaza anumite activitati din cele 15 prevazute, si anume pozitia 1 si pozitile 5-15, urmate de valoarea totala inscrisa in factura, fara detaliera valorii pe fiecare activitate bifata, incheindu-se cu formula "*De aceste prestatii s-au ocupat L. A / R.A in perioada ...*". Valoarea facturii emise de SC XM SA catre SC XXX SA reprezinta 3% din valoarea facturii emise de SC XXX SA catre XCt SA din Polonia.

Despre serviciile mentionate in decont nu sunt date explicatii cum acestea au fost prestate de SC XM SA, in conditiile in care din documente rezulta ca laboratorul de incercari si cantarul, precum si documentele aferente emise sunt ale XXX SA si nu ale SC XM SA iar pe CMR-uri apare doar XXX SA.

In concluzie se retine referitor la documentele depuse:

- in cazul deconturilor acestea sunt practic acelasi document standard, nediferand decat valoarea inscrisa, astfel nu se poate sti cu ce difera serviciile prestate din moment ce pentru acelasi continut al deconturilor se inscriu valori diferite, deci deconturile nu ofera informatii privind serviciile prestate in fapt si valoarea acestora;

- CMR-urile, notele de cantar, certificatele si rapoartele de incercari nu au referiri la prestatorul XM SA, sunt emise de laboratorul sau cantarul XXX SA, deci cu atat mai mult nu pot atesta servicii prestate de XM SA;

- contestatara nu a argumentat in cuprinsul contestatiei care sunt in concret serviciile prestate de XM SA si cum ar rezulta prestarea in fapt a unor servicii din documentele depuse;

-valoarea facturilor emise de SC XM SA reprezinta in fapt un comision fix (de 3%) din valoarea livrării intracomunitare catre clientul din Polonia. Nu s-a precizat si nu s-a depus un contract care sa justifice aplicarea acestui comision.

In privinta sumelor de X lei TVA dedus din achizitii de la contribuabili ce nu detineau un cod valabil de TVA la data emiterii facturilor si de X lei TVA colectat pentru o livrare catre o societate din Bulgaria ce nu avea cod valid de TVA la data livrării, totalizand X lei, **societatea nu a formulat motive de admitere prin contestatia formulata, contestatia urmand a fi respinsa ca nemotivata** pentru acest capat de cerere. Sunt incidente si prevederile art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

"Daca organul de solutionare competent constata neindeplinirea unei conditii procedurale, contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei."

În speta sunt aplicabile prevederile art. 206 alin.

(1) lit. c) si art. 213 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ Art. 206 Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

“Art. 213 Soluționarea contestației

*(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.***

coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează:

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

*a) **neintemeiata**, in situatia in care argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei nu sunt de natura sa modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;*

*b) **nemotivata**, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei;”*

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că contestatarul trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, sa anexeze contestației inscrisurile doveditoare, organul de solutionare analizand contestatia si in functie **de argumentele de fapt si de drept prezentate in sustinerea contestatiei.**

Cum contestatara nu a argumentat, in nici un fel sau doar la modul general si nu in concret care sunt serviciile ce i-au fost prestate si cum ar rezulta prestarea acestora din documentele depuse, cine a emis aceste documente in fiecare caz, cum s-a negociat tariful serviciilor prestate, de ce acestea reprezinta de fapt 3% din valoarea livrării intracomunitare nu se poate retine ca societatea a dovedit o alta situatie decat cea retinuta de organele de inspectie fiscala, privind nedovedirea prestării in fapt a serviciilor achizitionate pentru care nu s-a admis deducerea TVA aferenta, contestatia **urmand a fi respinsa ca neintemeiata pentru TVA stabilita suplimentar in suma de X lei aferenta facturilor primite de la XM SA si ca nemotivata pentru TVA stabilita suplimentar in suma de X lei.**

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 11, art. 145 alin. (1), art. 146 alin. (1) lit.a), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare; Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG 44/2004; art. 68, art. 206 alin. 1 lit. c), art. 207, art. 213 alin. (1), art. 216 alin. (1) si alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit. a) si b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin OPANAF 2906/2014; art. 181, art. 183 si art. 185 din Noul Cod de procedură civilă

DECIDE

1. Respinge, ca nedepusa in termen, contestatia formulata de SC XXX SA impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015 **pentru TVA suplimentara si respinsa la rambursare in suma de X lei.**

2. Respinge, în parte, ca neintemeiata, contestatia formulata de SC XXX SA impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X/2015 **pentru suma de X lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.**

3. Respinge, în parte, ca nemotivata, contestatia formulata de SC XXX SA impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X/2015, pentru suma de X lei, reprezentand TVA stabilita suplimentar si respinsa la rambursare.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicării, la Tribunalul Bucuresti.

Director General